

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDLXXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

Obiit 12.
Martii
1587.

Illa incō
sulta nil
aggredi

Mena
4. Ian.

Operar.
Euang. p. 1
c. 12. §. 3.
pag. 79. et
de Baptis-
mo B. V.
fol. 122.
Nier. 1. 4.
p. 746.
Vid. plura
Incir.
n. 62.

Serm. de
Nav. B. V.

obeundam ope diuinæ Matris adiutus est, vt aliàs dedi. P. Michael Lauretanus Cognomentum ipsum à sua erga Deiparam pietate tulit, quâ erga Lauretanam illius Domum ferebatur, in qua Domo ille olim puer seruauerat, & primos pietatis igniculos imbiberat. Nihil prius aggrediebatur, nisi illâ in consilium auxiliumque prius adhibitâ. Illius honori dicatam castitatem suam virginem conseruauit in corpore duritiâ magnâ tractato, & nullo cum feminis colloquio, nisi valdè necessario, eo que brevissimo; cum diceret, castitatem quò est pulchrior eò fragiliorem esse. Denique illâ consultrice Collegium Germanico-Vngaricum, benè, & in Dentimore, ac Dei Matris amore gubernauit. *Honoremus*, inquit S. Ioseph Græcus, *diuinum palatium Regis. O miraculum super omnes miraculorum fines eleuatum!*

A. N. N. O. M. D. L. X. X. V. I. I.

305 Franciscus de Otazo (de quo Alph: Andrad) Compluti anno 1588. Beatiff. Virg. Sodalis, perpetuo æternæ damnationis timore suspensus, se in atro immortalis mortis libro legere videbatur, quæ res illi etiam corpus conficiebat macie tristissimâ, cum ne in ardentibus quidem precibus quietem ab ea cogitatione reperiret, etiam Deiparâ inuocatâ. In lectulum ergò abiectus, quasi tedio indormijt; & excitatus cervical totum rigauit lætis lachrymis, lætusque postea ad Societatem conuolauit, ac Philippinas Insulas impetrauit: vbi per 26. annos conuertit plurimos, postea Proinciæ toti Præpositus dum demum Romam ad Societatis comitia venientem liber ille vitæ anno 1622. 16. Aug. euocauit ad vitam. Bernardi benè de salute sua per hanc sperantis vox est: *Filioli,*

hæc

*hæc peccatorum scala; hæc mea maxima fiducia est, hæc
rota ratio spei mea.*

306 Quidam Brunæ in inimicum ardebat odio
ita implacabili, vt subtraheret aures sermonibus,
qui de reconciliatione haberentur. Hunc orat vnus
è nostris, vt quandoquidem aures haberet obstru-
ctas, oculos tamen sibi clausos esse non patiatur:
in templum nostrum concedat, ibi defixo obtutu in
B.V. imaginem, eam deprecetur. Dictu mirabile,
sed verum. Perculit is visus derepentè hominem,
vt exclamaret: *Do veniam libens! obliuiscor iniuria.
Condona tu mihi, DEVS, condona peccata mea!* Quæ
etiam statim adhibita confessione, sacraque com-
munionem expiauit. Deiparæ oculos Ecclesia *miseri-
cordes* vocat. S. Ioannes Damascenus quoque ean-
dem mitissimam Virginem describens, ait, quòd
illi sermo fuerit *iucundus ex leni anima progrediens.*
Ad illius ergò imaginem remittendi sunt, qui ar-
dent irâ, vt illos tranquillet suo aspectu, illa *Virgo
singularis inter omnes mitis.*

307 Discamus nunc docere alios, ac hortari,
vt ante confessionem, Deiparæ opem ad rem tan-
tam ita vt par est agendam implerent. Etenim hoc
vt & ipsi faciamus, & alijs impensè suadeamus
oportet, ob eius negotij nostris viribus superioris
granditatem. Didicit hoc à nostris Monachij So-
dalis Marianus, & (verba sunt literarum) cum in-
se inquirendo quid cogitasset, dixisset, egisset, omi-
sisset, adhibito studio recognosceret, obsecraretque
Reginam Angelorum, vt omnia sibi fas esset pec-
cata confiteri, ne vno quidem prætermisso, cer-
tè iuculenter adiutus est, vt scripsi alias. Ibi-
dem idem Sanctus Ioannes de innocentissima DEI
Mâtre scribit; fuisse *cor illius purum, ac labis expers,*

63

Z

DEVM

Annua
Austr.

Turbato
suadere,
vt pie a-
spiciat B.
V. imagi-
nem.

orat de
Nat. B. V.

Ante cõ-
fess. B.V.
opem im-
plorandã
docere.
Vile In-
cit n. 63.

DEVM spurcitie omni carentem ternens, ipsiusque cupiditate flagrans, Bene ergo lumen petitur per hanc Matrem luminis à Patre luminum: vt ne quid sit in corde nostro quod purissimis æternæ maiestatis oculis vlllo modo displiceat; & si quid est, expiatione accuratissimâ extringuatur.

308. Hoc anno 15. Septembr. manifestè sudauit, & lachrymata est Messianæ in priuata quadam domo antiqua B.V. imago ex oriente allata. Hanc Thomas Caluus Vicarius Generalis ad Templum Societatis transtulit: quæ à Nostris collocata est sub imagine S. MARIE MAIORIS olim à B. Borgia istuc missâ. Aiunt etiam in templo illò nostro postea lachrymatam, & sudasse: id quod, & in quibusdam alijs B.V. imaginibus tunc notatum, ob homicidia quædam nefanda, vt putant, quæ ibi eo tempore contigere. Ecce lugere pro nobis videtur illa cui S. Bernardus: *Tu in secretissimis amplexibus amarissimi Filij tui recubas in meridie sempiterno, eiusque familiarissimo colloquio cum plena cordis latitia perfrueris.* Quis ergo verabit nos quoque imitatione Matris DEI, dolere, si offendatur DEVS, & pro aliorum etiam peccatis lachrymari? Et hæc imitatio erit pars nobilis eius cultus quo illam à nobis Dei causâ amari testamur.

Fiduciam
erga B.
V. excita
re.

309. Etiam ijs, qui ad nos pertinent, & ijs qui nos minus amant hæc erga DEI Matrem religio quâ possumus à nobis insinuanda est. Fecere hoc nostri, vt Dominus. Profess. Neapolitanæ literæ perhibent, successu prospero. Matronæ nobilis, aiunt illæ, quæ à nobis erat alieniore animo, filius letiferâ comprehensus lue irrita remedia sentiebat, & medicos desperantes. Accersuntur ad extremum Sacerdotes è nostris: ad quorum genua Mater prouolu-
ta

ta cum lachrymis, En meus, inquit, filius miseram relinquit: intercedere vos, & vestris apud DEVM precibus abeuntem retinete. Admonent nostri, spem in DEO omnem, ac Deipara collocandam. fecit nihil hæsitans. mirum dictu: eo ipso temporis puncto retroagi moribus cœpit; & alleuari adolescens. Alia ibid. nostri hortatu orare B.V. & sperare iussa, ad B.V. imaginem manus tendens: DEI Mater, inquit, sanitatem petenti restitue, vt valenti corpore, & animo valeam tibi in posterum deseruire. Nec vanam fuisse fiduciam fides valetudinis firmavit. Petenda nobis est à DEI Matre fiducia, & ardor ille amoris, è quo illa proficisci consuevit, atque id flagitandum est etiam pro ijs qui à nobis opem petunt; vt non solum nostri, verum eorum etiam qui ad nos pertinent curam suscipiat. Hoc agebat S. Cath. Senensis Virgo illa diuinitatis instinctu plena cum ad B.V. diceret: *Rogo te pro dilectissimis filijs traditis à te mihi, vt ignias eos, ita vt sint carbones non extincti, sed ardentes amore charitatis tuæ, & proximorum.*

ANNO MDLXXXIX.

310 Neapoli quidam (aiunt literæ huius anni) pian vitam egerat diu; quam paulatim in tepelescens etiam posthabuit; hoc iam deterior, quod non vitijs modò prouehabatur, sed & prauâ animi contentione. Adit ad eum ingrauescente valetudine vnus è nostris, quasi per officium: persuadet, vt ex veteri consuetudine confugiat ad auxilium DEI *Matris*, & Sanctorum, quos patronos olim habuisset. Nec frustra, reuocatur Sacerdos (cum tamen æger aliàs de confessione monitus dissimularet, seu negligeret) denum æger sanctissime expiatus decedit è vita. S. Ioannes Damascenus, *Hic*

Duros
corde ad
B.V. re-
mittere.
Vid. Incis
n. 64.